

ਅਪੀਲੀ ਅਪਰਾਧੀ

ਖੋਸਲਾ ਜੋ

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ।- ਦੇਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ , -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1954 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 139

1954 ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ? (ਆਈ 860 ਦਾ ਐਕਟ XLV)— ਸੈਕਸ਼ਨ 409 - ਟਰੱਸਟ
ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ—ਕੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਹੋ
Sept. 20th ਸਕਦਾ ਹੈ—ਟਰੱਸਟੀ—ਕੀ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਹੈ—ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦਾ ਕੋਡ (1898
ਦਾ ਐਕਟ V)—ਸੈਕਸ਼ਨ 403 —ਸੀਆਰਵਾਈ ..ame ਐਕਟ ਲਈ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਕਾਰਵਾਈ
ਭਾਵੇਂ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਤਹਿਤ- ਕੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।
(1) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1934 ਲਾਹ,

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ - ਆਪਣੀ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਿਸ: ਪ੍ਰੋਪਨਾ ਆਇਨ ਉਦੋਂ ਹੀ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ - ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣਯੋਗ ਸੰਪਤੀ ਟਾਇਟ ਪਾਸ। ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਰਲੇਖ ਪਰਦੇਸੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੇਕਰ ਅਹੋਨੋਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਟਾਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ।¹ ਝੂਠ ਅਸਲੀ ਮਾਲਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਦਾ ਕੇਸ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰੁਕੋਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਨੇ ਭਰਿਆ ਹੈ। thorlvt ਟੂ ਅਲੀਨੇਟ p'opert/, ਪਰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਜੋ ਮਿਸਪੀ ਸਪਰੀਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਖੁਦ ਜਾਇਦਾਦ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਉਸੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਭਾਰਤੀ ਪੈਨਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ? ਜ਼ਾਬਤਾ ਅਤੇ ਉਸੇ AI.i ਲਈ ਉਹ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 4CI ਦੇ ਤਹਿਤ "ਅਨੋਟ bt ਦੋਸ਼ੀ-^ ਦੁਬਾਰਾ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਓ. v ਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇ ਵਾਰ ਉਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 403 ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 2ⁿ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਚੰਦਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (1), ਜੁਗਦੇਜ਼ੁਨ ਸਿਨਹਾ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਣੀ ਮਹਾਰਾਣੀ (2), ਰੇਗ ਬਨਾਮ ਗਿਰਧਰ ਧਰਮਦਾਸ (3), ਵੀ. ਕਾ ਡੋਏ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (4), ਨਤੇਸਾ ਮੁਦਲੀਆਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਨਿਯਾਸਾਲੂ ਨਾਇਡੂ (5), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਸ਼੍ਰੀ V. P. ਮਲਹੋਤਰਾ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, 1st ਕਲਾਸ, ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ 30 ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਅਪੀਲ। ਅੰਬਾਲਾ, ਮਿਤੀ 12 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।

ਐੱਚ., ਐੱਲ. ਸਿੱਬਲ ਅਤੇ ਕੇ.ਐੱਸ.ਟੀ.ਟੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਕੇ.ਐਸ. ਚਾਵਲਾ, ਸਹਾਇਕ 'ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਜਵਾਬ ਦੇ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ.ਪੀ. ਮਲਹੋਤਰਾ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, Khosla, J. ਅੰਬਾਲਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 409 ਅਤੇ 477-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ 'ਚ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੋ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ*

UJ AIR 1926 Lah. 478

(2) LL.R., 23 ਕੈਲ. 372

(3) 8 ਬੋਮ. HC (Cr.) 33

(4) ਏਆਈਆਰ 1930 ਰੰਗ, 158

(5)

1932 ਪਾਗਲ. ਹਫਤਾਵਾਰੀ ਨੋਟਸ

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ^v - ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੁਲਦੀਪ ਨੂੰ ਉਹ ਸਟੈਟ ਐਸਜੇ ਐਨ GH ਸੀ ^ e ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਖੋਸਲਾ ਜੇ ਕੁਲਦੀਪ ਕੈਮੀਕਲ ਐਂਡ ਆਇਲ ਮਿੱਲ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕੰਪਰਾਈਟਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲਿਮਟ ਐਡ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸ਼ੇਅਰ ਹੋਲਡਰ ਸੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੰਪਨੀ AC ਨੇ ਮੁਲ ਤੇਲ ਮਿੱਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ। ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 1241 ਅਤੇ 1244 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰ 1 ਵਿੱਚ 10 ਬਿਸਵਾ ਸੀ। ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ

ਇਕਸੁਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਵੇਂ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 1/485 ਅਤੇ 1/486 ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਖੇਤਰਫਲ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 13 ਬਿਸਵੇ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਖਸਰਾ ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ 1 ਵਿੱਘਾ 10 ਬਿਸਵੇ ਮਾਪਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਸੀਮਿਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕੁਲਦੀਪ ਆਇਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟ ਐਡ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮੇਤ ਪੁਰਾਣੀ ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਗੌਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ ਦੋਸ਼ ਹਨ, ਇਕ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਜਾਨਕੀ ਦਾਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਚਾਰਜ ਕੁਲਦੀਪ ਆਇਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੋਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 1 ਵਿੱਘ 10 ਬਿਸਵੇ ਦੇ ਦੋ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਮੋਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੋਝ ਦੇ ਸੀ।

- ਮੋਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। 4,000 ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ 10 ਜੂਨ, 1948 ਨੂੰ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦਾ 2,000 ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1949 ਨੂੰ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। 2,000 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਹੈ

ਕੁਲਦੀਪ ਆਇਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ, ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 409, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ^{ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ} ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। T1 ¹⁰ ਚਲਾਨ ਜੁਲਾਈ, 1950 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ^{ਕੀਤਾ} ਗਿਆ ਸੀ ^{a_j} ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਈ ਟਰਾਂਸਫਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੇਸ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲੰਬਿਤ ਰਿਹਾ। ਮੋਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਹੁਣ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੋਝ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ 'ਤੇ ਦੋ ਦੋਸ਼ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਠੱਗੀ ਮਾਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ। 4,000 ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚ ਕੇ ਆਪਣੇ ਗਿਰਵੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਐਪ ਪੀਲੈਟ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਧਾਰਾ 409 ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੋਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿ (a) ਜ਼ਮੀਨ ਬੇ-

ਜ਼ਮੀਨਾ ਸੀ ਅਤੇ (ਅ) ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੋਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਸੀ। ਰੁ. ਉਸ ਨੂੰ 4,000. ਇਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 409 ਅਤੇ 477-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ (ਏ) ਧਾਰਾ 405, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਜ਼ਾਬਤਾ, ਅਤੇ (ਬੀ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸੇ ਐਕਟ ਲਈ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਜ਼ਾ ਧਾਰਾ 403, ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ ਸੰਹਿਤਾ, ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਾੜੀ ਹੈ।

Kuldip Singh ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ
 v. ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ
 'The State ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ
 Khosla, J. ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ "ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ
 ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਕਾਨ। ਕਾਰਨ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ
 ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ
 ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੇ ਨਾਲ
 ਪਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। im ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਰਦੇਸੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ
 ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਦੇਸੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ,
 ਇਸਲਈ, ਅਸਲੀ ਮਾਲਕ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਵਾਪਸ
 ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ
 ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਜੋ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ
 ਨਾ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਖੁਦ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ
 ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਨਿਯੋਜਨ ਦੀ ਗਲਤੀ।
 ਦਰਅਸਲ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਾਮਲੇ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਚੱਲ
 ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਚੰਨ
 ਦਾਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ(1), ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਕਥਿਤ
 ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ। ਜੁਗਤਾਉਨ ਸਿਨਹਾ ਬਨਾਮ ਰਾਣੀ -
 ਮਹਾਰਾਣੀ(2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 406 ਦੇ ਤਹਿਤ
 ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਰਟੀਨਿਊ, ਜੇ . ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ
 ਇਲਜ਼ਮ ਸੀ ਕਿ ਜੁਗਤਾਉਨ ਸਿਨਹਾ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕੁਝ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 408,
 ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ
 ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 405 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ

ਜਾਇਦਾਦ, ਧਾਰਾ 403 ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਚਲਣ ਯੋਗ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ * * * * ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

(1) ਏਆਈਆਰ? 1926

(2) ILR 23 ਕੇਲ. 372

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, *ਰੈਗੂ. v. ਟਿਗਰਧਰ ਧਰਮਦਾਸ*(1)। ਯੂ ਕਾ *ਡੇ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ ਖੋਸਲਾ* (2) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਟੀਕ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਗ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਇੱਕ ਰੋਜ਼ ਅਫਸਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਗ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਉਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਵੇਸ਼ਾ *ਮੁਦਾਲਿਆਰ* ਬਨਾਮ *ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਲੂ ਨਾਇਡੂ* (3), ਪਾਕੇਨਹੈਮ ਵਾਲਸ, ਜੇ., ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਾਏ ਦਿਓ ਕਿ ਕੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਧਾਰਾ 405 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਭਾਰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਅਪਵਾਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧੀ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਵਿਕਰੀ-ਪੱਖੀ ਸੀਡਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟਰੱਸਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕੁਲਦੀਪ ਆਇਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 409, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(1) 6 ਬੋਮ. HC (Cr) 33

(2) ਏਆਈਆਰ, 1930 ਰੰਗ 158

(3) 1932 ਮਦਰਾਸ WN 1353

Kuldip Singh

v.

The State

Khosla, J,

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਕ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੋ ਵਾਰ ਇੱਕੋ ਜੁਰਮ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਦੋਸ਼ ਮੌਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਮੌਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੇ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੋਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਲਾਂਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਨਿਵੇਕਲਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਤੋਂ (ਮੋਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ) ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। 4,000 ਇਹੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 409, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦਾ। . ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਹਾਇਕ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 403 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ * ਸਮੇਂ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕੁਲਦੀਪ ਆਇਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟਿਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਅਸਮਰਥ ਹੈ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਦਰਅਸਲ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਲਦੀਪ ਆਇਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 409 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ,

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਦੀ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ- ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਉਮਰ ਭਰ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ «• 420, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ, ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ- ਸਿਰਫ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ ਦੀ ਰਾਜ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ II, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 409, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਜਿਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 420, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 403 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3); ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ

ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਲਤ ਵਿਨਿਯਮਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਉਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਆਦਰ.

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ